

lejlighed. Nej, det, jeg kritiserede, var begrebet »mest miljø for pengene«. Det var det, jeg underkendte. For det er helt sikkert, at så skal vi ikke beskytte vores grundvand. Det koster næsten ingenting at rense grundvandet med aktivt kul. Det koster måske 1 eller 2 kr. pr. 1000 l vand, og man kan ikke en gang smage det, og det er sikkert og effektivt. Men alligevel vil vi ikke have forureningen. Vi vil ikke have vores vand rensset med aktivt kul. Så lige netop dér springer kæden af med hensyn til det begreb der.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg synes, det er sørgeligt, at jeg ikke kunne få svar fra hr. Eyvind Vesselbo på, om der findes en grænse for frivillighed i Venstres univers over for landbruget. Det kan vi konstatere for det første, at der ikke gør. For det andet er det kun hr. Eyvind Vesselbo, der ved, hvad Institut for Miljøvurdering skal beskæftige sig med, og for det tredje sidder Bjørn Lomborg inde med svarene på alle hr. Eyvind Vesselbos spørgsmål.

Vi ved også at hr. Eyvind Vesselbo hele tiden stiller det op som økonomi over for miljø, hvor man kan sammenligne CO₂-udledningen med ventelister på sygehuse. Det er det, man måske kunne kalde cost benefit-analyser, hvor det hele kan reduceres til økonomi, hvor man kommer til at skulle værdisætte lærkens sang, og hvor der ikke er mere politik tilbage overhovedet i miljøpolitikken.

Noget andet, man kunne bruge Institut for Miljøvurdering til, er det, der hedder cost effectiveness, men på det her område kræver det, at Venstre er indstillet på, at der skal opstilles nogle måltal, for at vi kan få tilvejebragt en analyse af, hvordan vi når derhen.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Man bliver nærmest tørt til tårer over at høre om Venstres omtanke og hensynsfuldhed over for det rene vand. Og så skal man høre fra Folketingets talerstol hr. Eyvind Vesselbo sige, at Venstre har sat sig i spidsen for at forbyde farlige stoffer. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Det er direkte forkert.

Nu har jeg spurgt to gange, og jeg vil godt spørge for tredje gang, så kan det være, at jeg får et svar. Er det ikke rigtigt, at da Folketinget tidligere besluttede at forbyde grundvandstruende pesticider, da støttede Venstre det ikke? Det kan

vel ikke ligefrem kaldes omtanke for det rene drikkevand fra Venstres side.

Når hr. Eyvind Vesselbo konsekvent bagatelliserer problemets omfang og mener, at grunden til, at vi finder flere pesticider, bare er, at vi undersøger for noget mere, så vil jeg godt stille spørgsmålet lidt omvendt. Mener hr. Eyvind Vesselbo, at problemet med forurenset grundvand er blevet mindre? Jeg gentager det lige. Mener hr. Eyvind Vesselbo, at problemet med forurenset grundvand er blevet mindre end før, og hvilke konkrete skridt vil Venstre tage for at sikre, at landmændene lever op til at udlægge randzoner omkring vandløb og søer?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg sige: Det er da rigtigt, at også begrebet »mest miljø for pengene« skal have en politisk vurdering, og der er da tilfælde – og det er jo den måde, miljøpolitikken kører på også i øjeblikket – hvor man siger, at vi simpelt hen er nødt til at gøre den indsats, selv om den koster penge.

Men det, der er vurderingen her, er jo at sætte de forskellige alternativer op og spørge: Hvad er den bedste løsning på problemet miljømæssigt, økonomisk og socialt? Vi har jo ikke bare det økonomiske inde, vi har også det miljømæssige inde, vi har også det sociale aspekt, derfor får man hele bæredygtigheden ind. Derfor kan man ikke stille det op, som om det bare er økonomien, det er det ikke. Det er alle tre parametre, der skal ind i billedet.

Til hr. Christian Brix Møller vil jeg sige: Jamen der er da allerede nu grænser for frivillighed. Hele den miljølovgivning, der ligger, sætter jo en begrænsning på frivillighed, og en stor del af den har Venstre jo stemt for. Så Venstres grænser ligger jo omkring den lovgivning, som allerede er, men vi vil godt liberalisere lovgivningen og fjerne bureaukratiet. Det er en anden ting, men selvfølgelig er der da grænser for frivillighed.

Til fru Pernille Blach Hansen kan jeg sige, at i 1994 undlod vi at stemme for det forslag, fru Pernille Blach Hansen nævner, men i 1995-1996 stemte vi for. Så det er vel egentlig et klart svar. Nu var det tredje gang, fru Pernille Blach Hansen spurgte mig, men det kunne fru Pernille Blach Hansen selv have fundet ud af. Det burde hun ikke have stillet her som spørgsmål.